

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

จากการศึกษาการประยุกต์ทฤษฎีความสามารถตนเองและแรงสนับสนุนทางสังคมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อป้องกันอันตรายจากอุบัติเหตุจากการทำงานของพนักงานในบริษัทบ้านไผ่ยูนิเวนการเมนต์ จำกัด อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่นตามขั้นตอนของการจัดโปรแกรมสุขศึกษา โดยเก็บข้อมูลจากพนักงานบริษัทบ้านไผ่ยูนิเวนการเมนต์ จำกัด จำนวน 34 คน และ บริษัท เฟื่องฟ้าการเมนต์ จำกัด จำนวน 34 คน เมื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลแล้วจึงนำมาวิเคราะห์ทางสถิติและนำเสนอ ผลการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

4.1 ผลการวิจัย

4.1.1 ข้อมูลทั่วไป

4.1.2 การเปรียบเทียบเกี่ยวกับความรู้เรื่องอุบัติเหตุและการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน

4.1.3 การเปรียบเทียบเกี่ยวกับการรับรู้ในความสามารถตนเองในการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน

4.1.4 การเปรียบเทียบเกี่ยวกับความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน

4.1.5 การเปรียบเทียบเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวในการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน

4.2 อภิปรายผล

4.1 ผลการวิจัย

4.1.1 ข้อมูลทั่วไป

4.1.1.1 เพศ พบว่า กลุ่มทดลองเป็นเพศหญิง จำนวน 34 คน ร้อยละ 100 และกลุ่มเปรียบเทียบส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 33 คน ร้อยละ 97.1 เพศชาย จำนวน 1 คน ร้อยละ 2.9

4.1.1.2 อายุ พบว่า กลุ่มทดลอง มีอายุระหว่าง 25-30 ปีมากที่สุด ร้อยละ 26.5 อายุเฉลี่ย 34.21 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.28 อายุต่ำสุด 21 ปี อายุสูงสุด 50 ปี กลุ่มเปรียบเทียบ อายุระหว่าง 25-30, 31 - 40 และ 36-40ปี ร้อยละ 32.4 เท่าๆกัน อายุเฉลี่ย 32.85 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.15 อายุต่ำสุด 23 ปี อายุสูงสุด 39 ปี

4.1.1.3 สถานภาพสมรส พบว่า กลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส รองลงมา มีสถานภาพโสด ร้อยละ 85.3 และ 8.8 ตามลำดับ กลุ่มเปรียบเทียบส่วนใหญ่มีสถานภาพคู่ ร้อยละ 88.2 รองลงมา มีสถานภาพโสด หม้าย หย่า และแยกกันอยู่ ร้อยละ 2.9

4.1.1.4 ระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า กลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 76.5 และ 17.6 ตามลำดับ กลุ่มเปรียบเทียบส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา รองลงมาคือ มัธยมศึกษา คือร้อยละ 94.1 และ 5.9 ตามลำดับ

4.1.1.5 รายได้ พบว่า กลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 3,500-4,000 บาท รองลงมา มีรายได้ น้อยกว่า 3,500 บาท ร้อยละ 47.1 และ 44.1 ตามลำดับ รายได้เฉลี่ย 3,376.47 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 319.14 รายได้ต่ำสุด 3,000 บาท รายได้สูงสุด 4,500 บาท กลุ่มเปรียบเทียบมีรายได้อยู่ระหว่าง 3,500 -4,000 บาท มากที่สุด รองลงมา มีรายได้ น้อยกว่า 3,500 บาท

ร้อยละ 50.0 และ 44.1 ตามลำดับ รายได้เฉลี่ย 3473.53 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 937.21 รายได้ต่ำสุด 2,000บาท รายได้สูงสุด 8,000 บาท

4.1.1.6 ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน พบว่า กลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานอยู่ระหว่างต่ำกว่า 5 ปี ร้อยละ 67.6 รองลงมา มีประสบการณ์ทำงาน 6- 10 ปี ร้อยละ 32.4 และประสบการณ์ในการทำงานเฉลี่ย 4.56 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.02 ประสบการณ์ในการทำงานน้อยที่สุด 1 ปี และมากที่สุด 10 ปี กลุ่มเปรียบเทียบส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี ร้อยละ 82.4 ประสบการณ์ในการทำงานเฉลี่ย 4.74 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.73 ประสบการณ์ในการทำงานน้อยที่สุด 1 ปี และมากที่สุด 16 ปี

4.1.1.7 ลักษณะงานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักร พบว่า กลุ่มทดลองส่วนใหญ่ มีการปฏิบัติงานที่ต้องเกี่ยวข้องกับเครื่องจักรตลอดเวลา ร้อยละ 61.8 กลุ่มเปรียบเทียบส่วนใหญ่มีการปฏิบัติงานที่ต้องเกี่ยวข้องกับเครื่องจักรตลอดเวลา ร้อยละ 82.4

4.1.1.8 ประวัติการได้รับอุบัติเหตุจากการทำงานในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ในกลุ่มทดลองพบว่า พนักงานส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับอุบัติเหตุ ร้อยละ 52.9 และเคยได้รับอุบัติเหตุ ร้อยละ 47.1 ในกลุ่มเปรียบเทียบพบว่า พนักงานส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับอุบัติเหตุ ร้อยละ 58.8 และเคยได้รับอุบัติเหตุ ร้อยละ 41.1 ดังแสดงในตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง (n = 34 คน)		กลุ่มเปรียบเทียบ (n = 34 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	0	0.0	1	2.9
หญิง	34	100	33	97.1
อายุ(ปี)				
น้อยกว่า25 ปี	3	8.9	1	2.8
25-30	9	26.5	11	32.4
31-35	6	17.6	11	32.4
36-40	8	23.5	11	32.4
40 ปีขึ้นไป	8	23.5	0	0.0
ค่าเฉลี่ย(ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน)	34.21(7.28)		32.83 (4.15)	
ค่าต่ำสุด-ค่าสูงสุด	21-50		23-39	
สถานภาพ				
โสด	3	8.8	1	2.9
สมรส	29	85.4	30	88.4
หม้าย	1	2.9	1	2.9

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มทดลอง และกลุ่มเปรียบเทียบ(ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง (n = 34 คน)		กลุ่มเปรียบเทียบ (n = 34 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพ				
หย่า	1	2.9	1	2.9
แยกกันอยู่	0	0.0	1	2.9
ระดับการศึกษาสูงสุด				
ประถมศึกษา	26	76.5	32	94.1
มัธยมศึกษา	6	17.6	2	5.9
ปวช./ปวส./อนุปริญญา	2	5.9	0	0.0
รายได้ (บาท)				
น้อยกว่า 3500 บาท	15	44.1	15	44.1
3500 - 4000	16	47.1	17	50.0
4001 - 4500	1	2.9	0	0.0
มากกว่า 4500 บาทขึ้นไป	2	5.9	2	5.9
ค่าเฉลี่ย(ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน)	3376.47(319.14)		3473.53 (937.21)	
ค่าต่ำสุด-ค่าสูงสุด	3000-4500		2000-8000	
ระยะเวลาการปฏิบัติงาน (ปี)				
ต่ำกว่า 5 ปี	23	67.6	28	82.1
6-10 ปี	11	32.4	3	8.8
มากกว่า 10 ปี	0	0.0	3	12.1
ค่าเฉลี่ย(ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน)	4.56 (3.02)		4.74 (3.73)	
ค่าต่ำสุด-ค่าสูงสุด	1 - 10		1 - 16	
ประวัติการได้รับอุบัติเหตุจากการทำงานในรอบ 1 ปี				
ไม่เคยได้รับอุบัติเหตุ	18	52.9	20	58.8
เคยได้รับอุบัติเหตุ	16	47.1	14	41.2

ตารางที่ 2 ประวัติการได้รับอุบัติเหตุในรอบ 1 ปี ของพนักงาน

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง (n = 16 คน)		กลุ่มเปรียบเทียบ (n = 14 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประวัติการได้รับอุบัติเหตุจากการทำงานใน				
รอบ 1 ปี				
จำนวนครั้งที่ได้รับอุบัติเหตุ				
1 - 5 ครั้ง	15	93.7	11	78.6
6 - 10 ครั้ง	1	6.3	3	21.4
ลักษณะอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น				
ถูกความร้อน หรือไฟฟ้าช็อต	0	0.0	1	7.1
ถูกวัตถุมีคมบาด	15	93.7	11	78.6
ถูกวัตถุเครื่องมือหรือเครื่องจักรกดทับ	1	6.3	2	14.3
การบาดเจ็บหรืออวัยวะที่ได้รับอันตราย				
มือ, นิ้วมือ	13	81.3	12	85.8
ตา	0	0.0	1	7.1
แขน, ขา	1	6.2	1	7.1
แก้ม	2	12.5	0	0.0
การปฏิบัติตนเมื่อได้รับอุบัติเหตุ				
รักษาที่ห้องพยาบาลของบริษัท	15	93.7	4	28.6
รักษาที่สถานพยาบาลที่บริษัทส่งตัวไป	1	6.3	2	14.3
ปฐมพยาบาลด้วยตนเอง	0	0.0	8	57.1

4.1.2 การเปรียบเทียบเกี่ยวกับความรู้เรื่องอุบัติเหตุและการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน

4.1.2.1 ความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุและการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน

กลุ่มทดลอง พบว่า ก่อนการทดลองส่วนใหญ่มีคะแนนความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 64.7 และภายหลังการทดลองมีความรู้ในระดับสูง ร้อยละ 100

กลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ก่อนการทดลองมีคะแนนความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุอยู่ในระดับปานกลางและระดับต่ำ เท่ากัน ร้อยละ 50 และภายหลังการทดลองส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับต่ำ ร้อยละ 67.6 ดังรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละ แบ่งระดับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

ระดับความรู้	กลุ่มทดลอง(n =34)				กลุ่มเปรียบเทียบ(n =34)			
	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		ก่อนทดลอง		หลังทดลอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับสูง	8	23.5	34	100	0	0.0	0	0.0
ระดับปานกลาง	22	64.7	0	0.0	17	50.0	11	32.4
ระดับต่ำ	4	11.8	0	0.0	17	50.0	23	67.6
คะแนนเฉลี่ย		14.47		18.52		11.17		11.00
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		2.45		0.78		1.94		1.20
คะแนนต่ำสุด		9		17		6		9
คะแนนสูงสุด		19		20		15		14

4.1.2.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของคะแนนความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุ และการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง

จากผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของคะแนนความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุและการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนการทดลองกับหลังการทดลองพบว่า

กลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุและการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน 14.47 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.45 และหลังการทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุและการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน 18.52 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุและการป้องกันอุบัติเหตุ พบว่าหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้มากขึ้น 4.05 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.38 (95% ช่วงเชื่อมั่นค่าเฉลี่ยความแตกต่างอยู่ระหว่าง 3.22 ถึง 4.89) ซึ่งมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

กลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนการทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุและการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน 11.17 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.94 และหลังการทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุและการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน 11.0 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.20พบว่าหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ลดลง 0.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.44 (95% ช่วงเชื่อมั่นค่าเฉลี่ยความแตกต่างอยู่ -0.68 ถึง 0.32) ซึ่งลดลงอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ดังรายละเอียดตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุและการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

กลุ่ม	<i>n</i>	$\bar{x}$	<i>sd</i>	$\bar{d}$	<i>s.d._d</i>	95%CI of μ_d	p-value
กลุ่มทดลอง							
ก่อนทดลอง	34	14.47	2.45				
				4.05	2.38	3.22 ถึง 4.89	<0.001
หลังทดลอง	34	18.52	0.78				
กลุ่มเปรียบเทียบ							
ก่อนทดลอง	34	11.17	1.94				
				-0.17	1.44	-0.68 ถึง 0.32	0.482
หลังทดลอง	34	11.00	1.20				

4.1.2.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุและการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานในกลุ่มทดลองกับกลุ่มเปรียบเทียบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

จากผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุและการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานในกลุ่มทดลองกับกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง พบว่า

ก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.47 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.45 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.17 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.94 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม พบว่า มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน 3.29 คะแนน (95% ช่วงเชื่อมั่นความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.22 ถึง 4.36) ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001

หลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.52 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.00 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.20 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม พบว่า ก่อนทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ 7.52 คะแนน (95% ช่วงเชื่อมั่นความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 7.03 ถึง 8.02) ซึ่งมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001 ดังรายละเอียดในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุและการป้องกัน
อุบัติเหตุจากการทำงานระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลัง
การทดลอง

กลุ่ม	<i>n</i>	$\bar{x}$	<i>sd</i>	Mean Difference	95%CI of Mean Difference	p-value
ก่อนการทดลอง						
กลุ่มทดลอง	34	14.47	2.45	3.29	2.22 ถึง 4.36	<0.001
กลุ่มเปรียบเทียบ	34	11.17	1.94			
หลังการทดลอง						
กลุ่มทดลอง	34	18.52	0.78	7.52	7.03 ถึง 8.02	<0.001
กลุ่มเปรียบเทียบ	34	11.00	1.20			

4.1.2.4 เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยผลต่างของความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุ และการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานภายหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มเปรียบเทียบ

ผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มทดลองมีความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุและการ
ป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน มีคะแนนเฉลี่ยมากขึ้น 4.05 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.38 ส่วน
กลุ่มเปรียบเทียบมีคะแนนเฉลี่ยลดลง 0.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.44 ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม
พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยที่เปลี่ยนแปลงไปเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ 4.23 คะแนน (95% ช่วง
เชื่อมั่นของค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่เปลี่ยนแปลง 3.27 ถึง 5.19)ซึ่งเพิ่มขึ้นมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ 0.001 ดังรายละเอียดตารางที่ 6

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยผลต่างของความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุและการ
ป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มเปรียบเทียบ

กลุ่ม	<i>n</i>	$\bar{d}$	<i>sd_d</i>	Mean Difference	95%CI of Mean Difference	p-value
กลุ่มทดลอง	34	4.05	2.38	4.23	3.27 ถึง 5.19	<0.001
กลุ่มเปรียบเทียบ	34	-0.17	1.44			

4.1.3 การเปรียบเทียบเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน

4.1.3.1 การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง พบว่า ก่อนการทดลองส่วนใหญ่มีคะแนนการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานระดับสูง ร้อยละ 94.1 และภายหลังการทดลองมี คะแนนการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันอุบัติเหตุ ระดับสูง ร้อยละ 100

กลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ก่อนการทดลองส่วนใหญ่มี คะแนนการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานระดับปานกลาง ร้อยละ 55.9 และภายหลังการทดลองมีคะแนนการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานระดับปานกลาง ร้อยละ 61.8 ดังรายละเอียดในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามระดับการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

ระดับการรับรู้ ความสามารถ ของตนเอง	กลุ่มทดลอง(n =34)				กลุ่มเปรียบเทียบ(n =34)			
	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		ก่อนทดลอง		หลังทดลอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับสูง	32	94.1	34	100.0	15	44.1	13	38.2
ระดับปานกลาง	2	5.9	0	0.0	19	55.9	21	61.8
ระดับต่ำ	0	0.0	0	0.0	0	0.0	0	0.0
คะแนนเฉลี่ย	54.73		60.61		49.26		48.20	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	4.55		2.10		3.76		3.13	
คะแนนต่ำสุด	37		56		39		40	
คะแนนสูงสุด	63		63		56		55	

4.1.3.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของคะแนนการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนกับหลังการทดลอง

จากผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของคะแนนของการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนกับหลังการทดลอง พบว่า

กลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 54.73 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.55 หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 60.61 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.10 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานพบว่าหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ความสามารถตนเองเพิ่มมากขึ้น 5.88 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.97

(95% ช่วงเชื่อมั่นค่าเฉลี่ยความแตกต่างอยู่ระหว่าง 4.14 ถึง 7.16) ซึ่งมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

กลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 49.26 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.76 หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 48.20 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.13 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถตนเอง พบว่า หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยน้อยลง 1.05 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.91 (95% ช่วงเชื่อมั่นค่าเฉลี่ยความแตกต่างอยู่ระหว่าง -2.07 ถึง -0.04) ซึ่งลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ดังรายละเอียดในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 **เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกัน อุบัติเหตุจากการทำงานภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบก่อนกับหลังการทดลอง**

กลุ่ม	<i>n</i>	$\bar{x}$	<i>sd</i>	$\bar{d}$	<i>s.d._d</i>	95%CI of μ_d	p-value
กลุ่มทดลอง							
ก่อนทดลอง	34	54.73	4.55				
				5.88	4.97	4.14 ถึง 7.61	<0.001
หลังทดลอง	34	60.61	2.10				
กลุ่มเปรียบเทียบ							
ก่อนทดลอง	34	49.26	3.76				
				-1.05	2.91	-2.07 ถึง -0.04	0.042
หลังทดลอง	34	48.20	3.13				

4.1.3.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถตนเองของการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

จากผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถตนเองของการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง พบว่า

ก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 54.73 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.55 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 49.26 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.76 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม พบว่า มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน 5.4

คะแนน (95% ช่วงเชื่อมั่นของความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.44 ถึง 7.49) ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

หลังการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 60.61 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.10 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 48.20 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.13 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยมากกว่า 12.41 คะแนน (95% ช่วงเชื่อมั่นค่าเฉลี่ยของความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 11.12 ถึง 13.70) ซึ่งมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001 ดังรายละเอียดในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถตนเองของการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่ม	<i>n</i>	$\bar{x}$	<i>sd</i>	Mean Difference	95%CI of Mean Difference	p-value
ก่อนทดลอง						
กลุ่มทดลอง	34	56.52	4.10	5.47	3.44 ถึง 7.49	<0.001
กลุ่มเปรียบเทียบ	34	49.26	3.76			
หลังทดลอง						
กลุ่มทดลอง	34	60.61	2.10	12.41	11.12 ถึง 13.70	<0.001
กลุ่มเปรียบเทียบ	34	48.20	3.13			

4.1.3.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยผลต่างการรับรู้ความสามารถตนเองของการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานและการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ภายหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มเปรียบเทียบ

ผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มทดลองมีความแตกต่างของการรับรู้ความสามารถตนเองของการเกิดอุบัติเหตุและการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน มีคะแนนเฉลี่ยมากขึ้น 5.88 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.97 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีคะแนนเฉลี่ยลดลง 1.05 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.91 ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยที่เปลี่ยนแปลงไปเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ 6.94 คะแนน (95% ช่วงเชื่อมั่นของความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่เปลี่ยนแปลง 4.96 ถึง 8.91) ซึ่งเพิ่มขึ้นมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ดังรายละเอียดตารางที่ 10

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยผลต่างของการรับรู้ความสามารถตนเองของการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ

กลุ่ม	<i>n</i>	$\bar{d}$	$sd_{\bar{d}}$	Mean Difference	95%CI of Mean Difference	p-value
กลุ่มทดลอง	34	5.88	4.97	6.94	4.96 ถึง 8.91	<0.001
กลุ่มเปรียบเทียบ	34	-1.05	2.91			

4.1.4 การเปรียบเทียบเกี่ยวกับความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน

4.1.4.1 ความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง พบว่า ก่อนการทดลองส่วนใหญ่มีคะแนนการรับรู้ความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานในระดับสูง ร้อยละ 97.1 และภายหลังการทดลอง มีคะแนนความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานในระดับสูง ร้อยละ 100

กลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ก่อนการทดลองส่วนใหญ่มี คะแนนความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานในระดับสูง ร้อยละ 70.6 และภายหลังการทดลองมีคะแนนความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานระดับสูง ร้อยละ 61.8 ดังรายละเอียดในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละจำแนกตามระดับความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

ระดับการรับรู้ ความคาดหวัง ในผลลัพธ์	กลุ่มทดลอง(n =34)				กลุ่มเปรียบเทียบ(n =34)			
	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		ก่อนทดลอง		หลังทดลอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับสูง	33	97.1	34	100.0	24	70.6	21	61.8
ระดับปานกลาง	1	2.9	0	0.0	10	29.4	13	38.2
ระดับต่ำ	0	0.0	0	0.0	0	0.0	0	0.0
คะแนนเฉลี่ย	56.52		59.47		48.32		47.47	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	4.10		1.10		2.99		2.25	
คะแนนต่ำสุด	40		55		41		43	
คะแนนสูงสุด	60		60		53		53	

4.1.4.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของคะแนนความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนกับหลังการทดลอง

จากผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของคะแนนของความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนกับหลังการทดลอง พบว่า

กลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 56.52 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.10 หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 59.47 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.10 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน พบว่า หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความคาดหวังเพิ่มมากขึ้น 2.94 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.14 (95% ช่วงเชื่อมั่นค่าเฉลี่ยความแตกต่างอยู่ระหว่าง 1.49 ถึง 4.38) ซึ่งมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001

กลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 48.32 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.99 หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 47.47 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.25 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน พบว่าหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยลดลง 0.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.41 (95% ช่วงเชื่อมั่นค่าเฉลี่ยความแตกต่างอยู่ระหว่าง -1.69 ถึง -0.01) ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value = 0.047) ดังรายละเอียดในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนกับหลังการทดลอง

กลุ่ม	<i>n</i>	$\bar{x}$	<i>sd</i>	$\bar{d}$	<i>s.d._d</i>	95%CI of μ_d	p-value
กลุ่มทดลอง							
ก่อนทดลอง	34	56.52	4.10				
				2.94	4.14	1.49 ถึง 4.38	<0.001
หลังทดลอง	34	59.47	1.10				
กลุ่มเปรียบเทียบ							
ก่อนทดลอง	34	48.32	2.99				
				-0.85	2.41	-1.69 ถึง -0.01	0.047
หลังทดลอง	34	47.47	2.25				

4.1.4 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยด้านความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

จากผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง พบว่า

ก่อนการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 56.52 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.10 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 48.32 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.99 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม พบว่า มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 8.20 คะแนน (95% ช่วงเชื่อมั่นของความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 6.46 ถึง 9.94) ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

หลังการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 59.47 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.10 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 47.47 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.25 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม พบว่า กลุ่มทดลองมีเฉลี่ยมากกว่า 12.00 คะแนน (95% ช่วงเชื่อมั่นของความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 11.13 ถึง 12.86) ซึ่งมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001 ดังรายละเอียดในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่ม	<i>n</i>	$\bar{x}$	<i>sd</i>	Mean Difference	95%CI of Mean Difference	p-value
ก่อนทดลอง						
กลุ่มทดลอง	34	56.52	4.10	8.20	6.46 ถึง 9.94	<0.001
กลุ่มเปรียบเทียบ	34	48.32	2.99			
หลังทดลอง						
กลุ่มทดลอง	34	59.47	1.10	12.00	11.13 ถึง 12.86	<0.001
กลุ่มเปรียบเทียบ	34	47.47	2.25			

4.1.4.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลต่างความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ภายหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มเปรียบเทียบ

ผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มทดลองมีความแตกต่างของความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน มีคะแนนเฉลี่ยมากขึ้น 2.61 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.52 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีคะแนนลดลง 0.58 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.41 ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยที่เปลี่ยนแปลงไปมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ 3.79 คะแนน (95% ช่วงเชื่อมั่นของค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่เปลี่ยนแปลงอยู่ระหว่าง 2.15 ถึง 5.43) ซึ่งเพิ่มขึ้นมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001 ดังรายละเอียดตารางที่ 14

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลต่างความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ

กลุ่ม	n	$\bar{d}$	$sd_{\bar{d}}$	Mean Difference	95%CI of Mean Difference	p-value
กลุ่มทดลอง	34	2.94	4.14	3.79	2.15 ถึง 5.43	<0.001
กลุ่มเปรียบเทียบ	34	-0.85	2.41			

4.1.5 การเปรียบเทียบเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวในการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน

4.1.5.1 การปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง พบว่า ก่อนการทดลองส่วนใหญ่มีคะแนนการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ในระดับดี คิดเป็น ร้อยละ 94.1 และภายหลังการทดลองมีคะแนนการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ในระดับดีคิดเป็นร้อยละ 100

กลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ก่อนการทดลองส่วนใหญ่มี คะแนนการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานในระดับปานกลาง คิดเป็น ร้อยละ 52.9 และภายหลังการทดลองมีคะแนนของการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ระดับดีและปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 50.0 เท่ากัน ดังรายละเอียดในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

การปฏิบัติ	กลุ่มทดลอง(n =34)				กลุ่มเปรียบเทียบ(n =34)			
	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		ก่อนทดลอง		หลังทดลอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับดี	32	94.1	34	100.0	16	47.1	17	50.0
ระดับปานกลาง	2	5.9	0	0.0	18	52.9	17	50.0
ระดับต่ำ	0	0.0	0	0.0	0	0.0	0	0.0
คะแนนเฉลี่ย	26.91		29.52		22.91		22.32	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.49		0.78		2.24		1.83	
คะแนนต่ำสุด	20		27		19		18	
คะแนนสูงสุด	30		30		29		26	

4.1.5.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของคะแนนการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบก่อนกับหลังการทดลอง จากผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของคะแนนการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนกับหลังการทดลอง พบว่า

กลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 26.91 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.49 หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 29.52 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน พบว่า หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตัวเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนทดลอง 2.61 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.52 (95%ช่วงเชื่อมั่นค่าเฉลี่ยความแตกต่างอยู่ระหว่าง 1.73 ถึง 3.49) ซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001

กลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 22.91 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.24 หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 22.32 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.83 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน พบว่า หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติลดลง 0.58 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.95 (95% ช่วงเชื่อมั่นค่าเฉลี่ยความแตกต่างอยู่ระหว่าง -1.27 ถึง 0.09) ซึ่งลดลงอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังรายละเอียดในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุ
จากการทำงานภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่ม	<i>n</i>	$\bar{x}$	<i>sd</i>	$\bar{d}$	<i>s.d._d</i>	95%CI of μ_d	p-value
กลุ่มทดลอง							
ก่อนทดลอง	34	26.91	2.49				
				2.61	2.52	1.73 ถึง 3.49	<0.001
หลังทดลอง	34	29.52	0.78				
กลุ่มเปรียบเทียบ							
ก่อนทดลอง	34	22.91	2.24				
				-0.58	1.95	-1.27 ถึง 0.09	0.089
หลังทดลอง	34	22.32	1.83				

4.1.5.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติเกี่ยวกับการ ป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

จากผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุ
จากการทำงาน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง พบว่า
ก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 26.91 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน 2.49 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.91 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.24
เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย พบว่า มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 4.00 คะแนน (95%
ช่วงเชื่อมั่นความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.85 ถึง 5.14) ซึ่งระหว่างกลุ่มทดลองมีคะแนนการ
ปฏิบัติแตกต่างจากกลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001

หลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 29.52 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
0.78 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.32 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.83 เมื่อ
เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยมากกว่า 7.20 คะแนน (95% ช่วง
เชื่อมั่นความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 6.51 ถึง 7.89) ซึ่งมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.001 ดังรายละเอียดในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุ
จากการทำงาน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่ม	<i>n</i>	$\bar{x}$	<i>sd</i>	Mean Difference	95%CI of Mean Difference	p-value
ก่อนทดลอง						
กลุ่มทดลอง	34	26.91	2.49			
				4.00	2.85 ถึง 5.14	<0.001
กลุ่มเปรียบเทียบ	34	22.91	2.24			
หลังทดลอง						
กลุ่มทดลอง	34	29.52	0.78			
				7.20	6.51 ถึง 7.89	<0.001
กลุ่มเปรียบเทียบ	34	22.32	1.83			

4.1.5.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยผลต่างของการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มเปรียบเทียบ

ผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มทดลองมีความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลต่างการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.61 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.52 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลต่างการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.95 และเมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลต่างระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มเปรียบเทียบผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยที่เปลี่ยนแปลงไปมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ 3.20 คะแนน (95% ช่วงเชื่อมั่นของค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่เปลี่ยนแปลงอยู่ระหว่าง 2.11 ถึง 4.29) ซึ่งมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ดังรายละเอียดในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยผลต่างของการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกัน
อุบัติเหตุจากการทำงาน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ

กลุ่ม	<i>n</i>	$\bar{d}$	$sd_{\bar{d}}$	Mean Difference	95%CI of Mean Difference	p-value
กลุ่มทดลอง	34	2.64	2.52	3.20	2.11 ถึง 4.29	<0.001
กลุ่มเปรียบเทียบ	34	-0.58	1.95			

4. 2 การอภิปรายผล

จากสมมติฐานการวิจัย และผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1.4.1.1 ภายหลังการได้รับการประยุกต์ทฤษฎีความสามารถตนเองและแรงสนับสนุนทางสังคมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อป้องกันอันตรายจากอุบัติเหตุจากการทำงาน กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เรื่องอุบัติเหตุและการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานสูงกว่าก่อนการทดลอง

จากการศึกษา ก่อนการทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุและการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน 14.47 คะแนนและหลังการทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุและการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน 18.52 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุและการป้องกันอุบัติเหตุ พบว่าหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้มากขึ้น 4.05 คะแนน ก่อนการทดลองกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุจากการทำงานและการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานอยู่ในระดับปานกลางและหลังการทดลองกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของความรู้อยู่ในระดับสูง ซึ่งมากกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p\text{-value} < 0.001$ เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1.4.1.1 ผลของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นดังกล่าว สามารถอธิบายได้ว่า เป็นผลเนื่องมาจาก โปรแกรมที่มีการจัดกิจกรรมสุขศึกษา โดยการจัดกิจกรรมกลุ่มและวิธีการทางสุขศึกษาหลายวิธีประกอบกัน ได้แก่การจัดการอบรมโครงการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของพนักงานบริษัท บ้านไผ่ยูนิย่นการเฝ้าท์ จำกัด โดยกิจกรรมประกอบด้วย การให้ความรู้ซึ่งมีวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานเป็นผู้บรรยายและผู้เข้าอบรมมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอุบัติเหตุจากการทำงาน การวิเคราะห์ถึงสาเหตุและพฤติกรรมเสี่ยงในการทำงาน การฉายวีดิทัศน์เกี่ยวกับอุบัติเหตุจากการทำงาน เพื่อสร้างความตระหนักถึงผลเสียของอุบัติเหตุจากการทำงาน การจัดบอร์ดเผยแพร่ความรู้ซึ่งผลจากการจัดกิจกรรมทำให้พนักงานมีความรู้มากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของเกี่ยวกับอุบัติเหตุ และการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ประภาเพ็ญ สุวรรณ และสวีน สุวรรณ (2534) ได้เสนอแนะไว้ว่า การเรียนรู้เกิดจากการใช้วิธีการหลายอย่าง นอกจากนี้การประชุมกลุ่มทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างพนักงานด้วยกันทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการนำไปใช้ในการแก้ปัญหาอุบัติเหตุได้ และสอดคล้องกับการศึกษาของกรรณิกา บุญสัตย์ (2548) ได้ทำการศึกษา การประยุกต์ใช้แรงสนับสนุนทางสังคม ในการพัฒนาพฤติกรรม

ป้องกันอุบัติเหตุของพนักงานโรงงานทอวนเตชาพานิช ตำบลสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบโดยกลุ่มทดลองได้รับการกระตุ้นเตือนความรู้ ข้อมูลข่าวสารจากผู้วิจัย และการให้กำลังใจ หัวหน้าแผนก และผู้วิจัย ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานสูงกว่าก่อนการทดลองและสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานข้อที่ 1.4.1.2 ภายหลังการได้รับการประยุกต์ทฤษฎีความสามารถตนเองและแรงสนับสนุนทางสังคมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อป้องกันอันตรายจากอุบัติเหตุจากการทำงาน กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ในความสามารถตนเองในการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานสูงกว่าก่อนการทดลอง

จากการศึกษา ก่อนการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถตนเอง 54.73 คะแนน ส่วน ภายหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 60.61 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานพบว่าหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ความสามารถตนเองเพิ่มมากขึ้น 5.88 คะแนน และก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีการรับรู้ความสามารถตนเองอยู่ในระดับสูงอาจเกิดขึ้นได้จากการได้รับข้อมูลข่าวสารด้านความปลอดภัยจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยของบริษัท บ้านไผ่ยูเนี่ยนการ์เมนต์ จำกัด ทำให้มีการกระตุ้นให้เกิดการพิจารณาถึงการปฏิบัติตัวเพื่อการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานมากขึ้น ภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีการรับรู้ความสามารถตนเองในการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p\text{-value} < 0.001$ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1.4.1.2 การที่กลุ่มทดลองมีความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถตนเอง และระดับการรับรู้ความสามารถตนเองที่ถูกต้องมากขึ้น สามารถอธิบายได้ว่า เป็นผลมาจากโปรแกรมสุขศึกษาที่จัดขึ้น ได้แก่ มีตัวแบบที่ดีที่มีประสบการณ์ในการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานซึ่งเป็นพนักงานที่ไม่เคยได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน และตัวแบบต้นแบบและสำรวจพฤติกรรมและปัญหาของตนเองที่ปฏิบัติตัวไม่ถูกต้อง และได้รับการกระตุ้นเตือนจากผู้วิจัยและหัวหน้าแผนก การได้รับคำพูดชักจูง การฝึกทักษะตนเองในด้านต่าง ๆ ทำให้กลุ่มทดลองได้แนวคิด และแนวปฏิบัติในการปฏิบัติงานด้วยความปลอดภัย ไม่ประมาท และนำไปเปรียบเทียบกับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้เชื่อมั่นในความสามารถตนเองว่าสามารถปฏิบัติได้เช่นเดียวกับตัวแบบ ทำให้เกิดการรับรู้ความสามารถตนเอง ถ้าตนเองมีความเพียรพยายามและตั้งใจในการปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ แบนดูรา(Bandura , 1986) มีความเชื่อว่า การรับรู้ความสามารถตนเองนั้น มีผลต่อการกระทำของบุคคล ซึ่งอาจมีความสามารถตนเองแตกต่างกัน ในคนเดียวก็เช่นกัน แบนดูรายังกล่าวว่า ความสามารถของคนเรานั้นยืดหยุ่นได้ตามสภาพการณ์ ดังนั้นสิ่งที่กำหนดประสิทธิภาพของการแสดงออก จึงขึ้นอยู่กับความสามารถตนเองในสภาพการณ์นั้น นั่นคือ ถ้าบุคคลมีความเชื่อว่าตนเองมีความสามารถอย่างไร ก็แสดงออกถึงความสามารถนั้นออกมา คนที่มีความเชื่อก่อนตนเองมีความสามารถ จะมีความอดทนอดสาหัส ไม่ท้อถอยและจะประสบความสำเร็จ และสอดคล้องกับการศึกษาของดวงกมล หงส์รัตน์ (2544) ได้ศึกษาความสัมพันธ์การรับรู้ความสามารถตนเอง ค่านิยมในการทำงาน และการวางแผนอาชีพ ของพนักงานบริษัทจำหน่ายและให้บริการเครื่องใช้ไฟฟ้า ผลการวิจัยพบว่า พนักงานมีการรับรู้ความสามารถตนเองในระดับสูง มีค่านิยมในการทำงานด้านรายได้และความมั่นคงปลอดภัย และด้านความสัมพันธ์กับบุคคลในระดับสูงและการรับรู้ความสามารถตนเองในการวางแผนอาชีพ ค่านิยมในการทำงานด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า และค่านิยมในการทำงานด้านการจัดการและความมีอิสระในการทำงาน มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลกับการวางแผนอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานข้อที่ 1.4.1.3 ภายหลังการได้รับการประยุกต์ทฤษฎีความสามารถตนเองและแรงสนับสนุนทางสังคมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อป้องกันอันตรายจากอุบัติเหตุจากการทำงาน กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานสูงกว่าก่อนการทดลอง

จากการศึกษา ก่อนการทดลองกลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยของความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติ 56.52 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 59.47 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน พบว่า หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความคาดหวังเพิ่มมากขึ้น 2.94 คะแนน ก่อนการทดลองกลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติตัวในการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานอยู่ในระดับสูง หลังการทดลองกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติตัวในการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานสูงขึ้นมากกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p\text{-value} < 0.001$ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1.4.1.3 การที่กลุ่มทดลองมีความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติตัวในการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานเพิ่มมากขึ้น สามารถอธิบายได้ว่า น่าจะเกิดจากการจัดกิจกรรมสุขศึกษา โดยมีการฝึกปฏิบัติ การอภิปรายกลุ่มเกี่ยวกับผลที่ได้หลังจากการปฏิบัติ ผู้วิจัยอภิปรายถึงผลดีจากการปฏิบัติและผลเสียจากการไม่ปฏิบัติ พร้อมทั้งให้กำลังใจและกระตุ้นให้ปฏิบัติตัวอย่างต่อเนื่อง การวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Bandura (1978) กล่าวว่า ผู้ที่มีการรับรู้ความสามารถตนเองสูง จะส่งผลต่อความสำเร็จของบุคคลโดยที่บุคคลกล้าเผชิญต่อปัญหาต่าง ๆ แม้กระทั่งความล้มเหลว หรือสิ่งที่ยากจะพยายามทำให้สำเร็จ โดยมีความคาดหวังเกี่ยวกับผลที่จะเกิดขึ้นสูง สำหรับคนที่มีการรับรู้ความสามารถตนเองต่ำ จะไม่มั่นใจต่อการกระทำของตนเอง เพื่อให้เกิดความสำเร็จได้ จะพยายามหลีกเลี่ยงต่อการเผชิญต่อปัญหา คิดว่าสิ่งที่ตนเป็นปัญหา หรือสิ่งที่ตนจะต้องทำนั้นยากซึ่งจะมีความคาดหวังเกี่ยวกับผลที่จะเกิดขึ้นต่ำ / ปานกลาง จนอาจทำให้บุคคลไม่พยายามกระทำพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่คาดหวังไว้ และสอดคล้องกับการศึกษาของอรณาด วัฒนวงศ์ (2542) ได้ศึกษา การประยุกต์ทฤษฎีความสามารถตนเองร่วมกับการสนับสนุนทางสังคมในการส่งเสริมการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพของแรงงานสตรีในโรงงานเฟอร์นิเจอร์ไม้ จังหวัดนนทบุรี ซึ่งเป็นการวิจัยกึ่งทดลอง กลุ่มทดลองได้รับกิจกรรมประกอบด้วยความรู้เรื่องการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ การบรรยาย การสาธิต การใช้ตัวแบบ การประชุมกลุ่มย่อย การฝึกปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมสุขศึกษาที่ประยุกต์ทฤษฎีความสามารถตนเองร่วมกับแรงสนับสนุนทางสังคม สามารถทำให้แรงงานสตรีมีความรู้เพิ่มขึ้น รับรู้ว่าตนเองมีความสามารถเพิ่มขึ้น ความคาดหวังในผลลัพธ์เพิ่มขึ้น พฤติกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานข้อที่ 1.4.1.4 ภายหลังการได้รับการประยุกต์ทฤษฎีความสามารถตนเองและแรงสนับสนุนทางสังคมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อป้องกันอันตรายจากอุบัติเหตุจากการทำงาน กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติตัวในการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานสูงกว่าก่อนการทดลอง

จากการศึกษา ก่อนการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการปฏิบัติตัวในการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน 26.91 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 29.52 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน พบว่า หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตัวเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนทดลอง 2.61 คะแนน และก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตัวอยู่ในระดับสูงและหลังจากการทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตัวสูงขึ้นมากกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1.4.1.4 จากการที่กลุ่ม

ทดลองมีค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้น สามารถอธิบายได้ว่า หลังจากการจัดกิจกรรมสุขศึกษา การได้เห็นตัวแบบจากวีดิทัศน์เกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานและการป้องกัน ผลกระทบจากการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน การกระตุ้นเตือนจากหัวหน้าแผนก ก่อนการปฏิบัติงาน ขณะปฏิบัติงาน และหลังการปฏิบัติงาน ทุกสัปดาห์ในการป้องกันอุบัติเหตุ รวมทั้งมีการให้รางวัลเป็นการสนับสนุน และแรงจูงใจในการป้องกันอุบัติเหตุในแผนกงาน การสาธิตโดยให้กลุ่มมีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับการใช้เครื่องป้องกันอันตราย ด้วยวิธีการดังกล่าวส่งผลให้พนักงานมีการปฏิบัติตัวในการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานเพิ่มมากขึ้น ในกลุ่มทดลอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ House (1981) อธิบายไว้ว่า การสนับสนุนทางสังคมโดยให้ข้อมูลข่าวสาร วัสดุสิ่งของ การสนับสนุนด้านจิตใจในลักษณะที่ผู้รับเชื่อว่ามีความสนใจ เอาใจใส่ และมีความรัก ความหวังดีในตนเองอย่างจริงจัง รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าเป็นที่ยอมรับในสังคม เป็นส่วนหนึ่งของสังคม และสามารถทำประโยชน์แก่สังคมได้ ตลอดจนช่วยให้ผู้รับได้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่เขาต้องการ คือการมีพฤติกรรมสุขภาพอนามัยที่ดี ซึ่งนำไปสู่การมีสุขภาพการและสุขภาพจิตที่ดีและสอดคล้องกับการศึกษาของ กรรณิกา บุญลัด (2548) ได้ทำการศึกษา การประยุกต์ใช้แรงสนับสนุนทางสังคม ในการพัฒนาพฤติกรรม ป้องกันอุบัติเหตุของพนักงานโรงงานทอวนเดซาพานิช ตำบลสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบโดยกลุ่มทดลองได้รับการกระตุ้นเตือนความรู้ ข้อมูลข่าวสารจากผู้วิจัย และการให้กำลังใจ หัวหน้าแผนก และผู้วิจัย ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานสูงกว่าก่อนการทดลองและสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับการศึกษาของยังศักดิ์ จิตตะโคตร (2542) ได้ศึกษาการประยุกต์ทฤษฎีความสามารถตนเองในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อป้องกันอันตรายจากการได้รับพิษสารเคมีกำจัดศัตรูพืชของชาวนาอำเภอกุหลาบบุรี จังหวัดศรีสะเกษ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ผลการวิจัยพบว่า ชาวนากลุ่มทดลองได้รับกิจกรรมตามโปรแกรมสุขศึกษาที่กำหนดไว้ 6 สัปดาห์ประกอบด้วย การฝึกอบรม การให้ความรู้ การได้รับการกระตุ้นจากผู้วิจัยและเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่เกษตรอำเภอ การได้รับประสบการณ์จากตัวแบบชาวนา พบว่า มีพฤติกรรมในการป้องกันอันตรายจากการได้รับพิษสารเคมีกำจัดศัตรูพืชมากกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานข้อที่ 1.4.2.1 ภายหลังการได้รับการประยุกต์ทฤษฎีความสามารถตนเองและแรงสนับสนุนทางสังคมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อป้องกันอันตรายจากอุบัติเหตุจากการทำงาน กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เรื่องอุบัติเหตุและการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ

จากการศึกษา ภายหลังการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุ และการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน มีคะแนนเฉลี่ยมากขึ้น 4.05 คะแนน ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีคะแนนเฉลี่ยลดลง 0.17 ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มพบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยที่เปลี่ยนแปลงไปเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ 4.23 คะแนน กลุ่มทดลองมีความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุและการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานมีคะแนนเฉลี่ยมากขึ้น ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าคะแนนเฉลี่ยลดลง ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มพบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยที่เปลี่ยนแปลงไปเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1.4.2.1 สามารถอธิบายได้ว่า เนื่องจากกลุ่มทดลองได้รับความรู้ผ่านกระบวนการและวิธีการทางสุขศึกษา ได้แก่ การให้ความรู้ซึ่งมีวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานเป็นผู้บรรยาย และผู้เข้าอบรมมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอุบัติเหตุจากการทำงาน การวิเคราะห์ถึงสาเหตุและพฤติกรรมเสี่ยงในการทำงาน การฉายวีดิทัศน์เกี่ยวกับอุบัติเหตุจากการทำงาน เพื่อสร้างความตระหนักถึงผลเสียของอุบัติเหตุจากการทำงานการฝึก

ปฏิบัติการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล การจัดบอร์ดเผยแพร่ความรู้ การให้ความรู้ทางเสียงตามสาย ซึ่งผลจากการจัดกิจกรรมทำให้พนักงานมีความรู้มากขึ้นสามารถเข้าถึงกลุ่มมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบซึ่งได้รับข่าวสารอย่างเดียว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของนฤมล เกตุทิม (2542) ได้ทำการศึกษาปัจจัยและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน เพื่อศึกษาสาเหตุที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน และศึกษาผลกระทบด้านต่าง ๆ ภายหลังประสบอุบัติเหตุจากการทำงาน เพื่อเป็นแนวทางในการระวังป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน กลุ่มตัวอย่าง คือ ลูกจ้างที่เคยประสบอุบัติเหตุจากการทำงาน ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุทางตรงที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุมากที่สุด คือ เครื่องจักรไม่มีเครื่องป้องกันอันตรายและเครื่องจักรเก่า ชำรุด และหลวม สาเหตุทางอ้อม คือ ผู้ประสบอุบัติเหตุจากการทำงานไม่เคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย ความเมื่อยล้าจากการทำงานและอ่อนเพลีย จากการอดนอน ขาดสมาธิในการทำงานและมีความเครียดในขณะทำงานและ การศึกษาของ โกวิท บุญมีพงศ์ (2541) ได้ศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมสุขศึกษา โดยการประยุกต์ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรค และแรงสนับสนุนทางสังคม ในการส่งเสริมพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของพนักงานในสถานประกอบการ การผลิตผลิตภัณฑ์จากโลหะ เครื่องจักร จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนแปลงด้านการประเมินอันตราย การประเมินการเผชิญปัญหา ความตั้งใจ และพฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ถูกต้องมากกว่าก่อนการทดลอง และมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับการศึกษาของ กรรณิกา บุญสัตย์ (2548) ได้ทำการศึกษา การประยุกต์ใช้แรงสนับสนุนทางสังคม ในการพัฒนาพฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุของพนักงานโรงงานทอวอนเดชาพานิช ตำบลสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบโดยกลุ่มทดลองได้รับการกระตุ้นเตือน ความรู้ ข้อมูลข่าวสารจากผู้วิจัย และการให้กำลังใจ หัวหน้าแผนก และผู้วิจัย ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานสูงกว่าก่อนการทดลองและสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานข้อที่ 1.4.2.2 ภายหลังการได้รับการประยุกต์ทฤษฎีความสามารถตนเองและแรงสนับสนุนทางสังคมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อป้องกันอันตรายจากอุบัติเหตุจากการทำงาน กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ในความสามารถตนเองในการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ

จากการศึกษาภายหลังจากการทดลองพบว่ากลุ่มทดลองมีความแตกต่างของการรับรู้ความสามารถตนเองของการเกิดอุบัติเหตุและการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน มีคะแนนเฉลี่ยมากขึ้น 5.88 คะแนน ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีคะแนนเฉลี่ยลดลง 1.05 คะแนน ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยที่เปลี่ยนแปลงไปเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ 6.94 คะแนน กลุ่มทดลองมีการรับรู้ความสามารถตนเองในการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานอยู่ในระดับสูงและมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถตนเองอยู่ในระดับปานกลางและหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยลดลง ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยที่เปลี่ยนแปลงไปเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p\text{-value} < 0.001$ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1.4.2.2 สามารถอธิบายได้ว่าเป็นผลมาจากโปรแกรมสุขศึกษาที่ได้จัดขึ้นทำให้กลุ่มทดลองมีการสร้างการรับรู้ความสามารถตนเองทำให้ระดับการรับรู้ความสามารถตนเองที่ถูกต้องมากขึ้น รวมทั้งได้รับการกำลังใจ การกระตุ้นเตือนจากผู้วิจัยและหัวหน้าแผนก และ กระบวนการกลุ่มเป็นส่วนช่วยให้เกิดการรับรู้ความสามารถตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เยาวลักษณ์ ตรีธัญญาทรัพย์ (2538) ได้ศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมทันตสุขศึกษาในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการป้องกันด้านทันตสุขภาพของนักเรียน

มัธยมศึกษาตอนต้นอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โปรแกรมทันตสุขศึกษาประกอบด้วยบรรยายประกอบ สไลด์ การชมวิดีโอเทป การสาธิต การอภิปรายกลุ่ม และการฝึกปฏิบัติ หลังการทดลองพบว่า มีระดับคะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับโรคฟันผุและโรคเหงือกอักเสบ มีการรับรู้ความสามารถตนเองและความคาดหวังในผลการปฏิบัติตัวในการป้องกันโรคฟันผุและโรคเหงือกอักเสบสูงกว่าก่อนการทดลองและสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001 และการศึกษาของ สุมาลี จุมทอง (2544) ได้ศึกษา ผลของโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถตนเองต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองในหญิงตั้งครรภ์ที่มีภาวะความดันโลหิตสูง ผลการวิจัย พบว่า หญิงตั้งครรภ์ที่มีภาวะความดันโลหิตสูงที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถตนเอง มีพฤติกรรมการดูแลตนเองดีกว่าหญิงตั้งครรภ์ที่มีภาวะความดันโลหิตสูงที่ได้รับคำแนะนำตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานข้อที่ 1.4.2.3 ภายหลังการได้รับการประยุกต์ทฤษฎีความสามารถตนเองและแรงสนับสนุนทางสังคมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อป้องกันอันตรายจากอุบัติเหตุจากการทำงาน กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน สูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ

จากการศึกษา ภายหลังจากการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองมีความแตกต่างของความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน มีคะแนนเฉลี่ยมากขึ้น 2.61 คะแนน ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีคะแนนลดลง 0.58 คะแนน ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยที่เปลี่ยนแปลงไปมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ 3.79 คะแนน และมีคะแนนความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 100 ซึ่งเพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนการทดลอง ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีคะแนนความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติตัว อยู่ในระดับสูง ร้อยละ 70.6 แต่ภายหลังจากการทดลองกลุ่มเปรียบเทียบมีคะแนน ลดลง ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มทดลองมีความแตกต่างของความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน มีคะแนนเฉลี่ยมากขึ้น ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีคะแนนลดลง และกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยที่เปลี่ยนแปลงไปมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1.4.2.3 ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่าเป็นผลจากกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยการใช้ตัวแบบที่ดีด้านการปฏิบัติตัวที่ถูกต้องและตัวแบบด้านลบที่มีประสบการณ์ที่ประสบอุบัติเหตุจากการทำงานมาแล้วประสบการณ์ซึ่งเป็นพนักงานในบริษัท อธิปไตยกลุ่มและชักถามประเด็นสงสัย และการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ การเล่นเกมสปีนดี/ผีน้ำร้าย เพื่อให้กลุ่มทดลองได้แสดงความคิดเห็นและความคาดหวังต่อการเข้าอบรม ทั้งสิ่งที่ต้องการและไม่ต้องการ และเกมส์ก่อนหินมหัศจรรย์ เพื่อให้กลุ่มทดลองได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน และได้สะท้อนความคิด ความรู้สึก และทัศนะของตนเองต่อปัญหา และฝึกทักษะในการฟังและยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น และเกิดการรับรู้ความสามารถตนเอง ต่อพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน เกิดความคาดหวังในผลลัพธ์ในการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุรวุฒิ สุขสวัสดิ์ (2543) ได้ศึกษา การประยุกต์ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรคร่วมกับแรงสนับสนุนทางสังคมในการส่งเสริมสุขภาพช่องปากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษาแบบกึ่งทดลอง ซึ่งกลุ่มทดลองจะได้รับแรงสนับสนุนจากผู้วิจัย ครู โดยการกระตุ้นเตือน การให้กำลังใจ การให้ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร ผลการศึกษา ภายหลังการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองมีการรับรู้ความรุนแรง การรับรู้โอกาสเสี่ยง ความคาดหวังในความสมารถของตนเอง ความคาดหวังในประสิทธิผลของการตอบสนอง ความตั้งใจที่จะมีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพช่องปาก ดีกว่าก่อนการทดลองและดีกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ การศึกษาของ ยิ่งศักดิ์ จิตตะโคตร (2542) ได้ศึกษา การประยุกต์ทฤษฎีความสามารถตนเองในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อป้องกันอันตรายจากการได้รับพิษ

สารเคมีกำจัดศัตรูพืชของชาวนาอำเภอรุขหลวง จังหวัดศรีสะเกษ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ผลการวิจัยพบว่า ชาวนากลุ่มทดลองได้รับกิจกรรมตามโปรแกรมสุขศึกษาที่กำหนดไว้ 6 สัปดาห์ประกอบด้วย การฝึกอบรม การให้ความรู้ การได้รับการกระตุ้นจากผู้วิจัยและเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่เกษตรอำเภอ การได้รับประสบการณ์จากตัวแบบชาวนา พบว่า มีพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากการได้รับพิษสารเคมีกำจัดศัตรูพืชมากกว่าก่อนการทดลองและมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานข้อที่ 1.4.2.4 ภายหลังการได้รับการประยุกต์ทฤษฎีความสามารถตนเองและแรงสนับสนุนทางสังคมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อป้องกันอันตรายจากอุบัติเหตุจากการทำงาน กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติตัวในการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ

ภายหลังจากการทดลอง พบว่ากลุ่มทดลองมีความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลต่างการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.61 คะแนน ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลต่างการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.58 คะแนน กลุ่มทดลองมีคะแนนการปฏิบัติตัวการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 100 โดยเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนการทดลอง ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบ ภายหลังการทดลองมีคะแนนการปฏิบัติตัวการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ระดับดีและปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 50 เท่ากัน โดยลดลงน้อยกว่าก่อนการทดลองซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยผลต่างของการปฏิบัติตัวการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน พบว่า และเมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยที่เปลี่ยนแปลงไปมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ 3.20 คะแนน ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1.4.2.4 ซึ่งเป็นผลมาจาก กิจกรรมที่จัดขึ้นโดยการให้ความรู้เรื่องอุบัติเหตุจากการทำงาน ได้แก่การสนทนากลุ่ม ผู้วิจัย และวิทยากรบรรยายประกอบวีดิทัศน์ การให้ความรู้ทางเสียงตามสายจัดบอร์ดให้ความรู้และประชาสัมพันธ์ การสร้างการรับรู้ความสามารถตนเอง กิจกรรมที่จัดขึ้นได้แก่ได้เห็นประสบการณ์ จากพนักงานในกลุ่มที่มีสุขภาพดี ใช้ตัวแบบที่มีประสบการณ์ทั้งตัวแบบที่ดี และตัวแบบด้านลบ สาธิตการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานโดยตัวแบบจริง การสร้างความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติ กิจกรรมที่จัดขึ้นได้แก่ อภิปรายกลุ่มเกี่ยวกับผลที่ได้หลังจากการปฏิบัติ ผู้วิจัยอภิปรายถึงผลดีจากการปฏิบัติและผลเสียจากการไม่ปฏิบัติ และการให้แรงสนับสนุนทางสังคม กิจกรรมที่จัดขึ้นได้แก่ ผู้วิจัยกระตุ้นเตือนโดยการซักถามการปฏิบัติตัวและให้กำลังใจ พร้อมกันให้ข้อมูลข่าวสาร คำแนะนำทุกครั้งที่มาเข้ากลุ่มตามนัด กระตุ้นทางอารมณ์โดยอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหลังจากเข้ากลุ่ม ผู้วิจัยกระตุ้นเตือนทางหัวหน้าแผนกและมอบการ์ดอวยพรโดยให้กำลังใจทุก 2 สัปดาห์ ประชุมกลุ่มเพื่อหาแนวทางปฏิบัติอย่างยั่งยืน การจัดทำป้ายเตือนอันตราย การให้รางวัลแก่พนักงานที่ปฏิบัติและมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ บุญช่วย นาสูงเนิน (2544) ได้ศึกษาการประยุกต์ทฤษฎีความสามารถตนเองร่วมกับแรงสนับสนุนทางสังคมในพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ สตรีวัยหมดระดูเขตชนบท จังหวัดนครราชสีมา เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง ซึ่งกลุ่มทดลองจะได้รับความรู้ ข้อมูลข่าวสาร การกระตุ้นเตือน จากผู้วิจัยและอาสาสมัครสาธารณสุข การเยี่ยมบ้าน และการให้กำลังใจ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีความรู้เกี่ยวกับสตรีวัยหมดระดู พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ดีขึ้นกว่าก่อนการทดลอง และดีกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการศึกษครั้งนี้ขัดแย้งกับ การศึกษาของ ประพิศ พิจิตรวัยปรีชา(2539) พบว่า ภายหลังจัดโปรแกรมสุขศึกษา โดยการใช้กระบวนการกลุ่มร่วมกับแรงสนับสนุนทางสังคมในสตรีที่ทำงานนอกบ้าน ภายหลังการทดลองกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการเล่นลูกด้วยนมมารดาถูกต้องมากกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p\text{-value} < 0.001$

แต่เมื่อเปรียบเทียบผลต่างคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการป้องกันอันตรายของกลุ่มทดลอง และกลุ่มเปรียบเทียบ หลังการทดลองพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ